



BR WIM VAN DER KALLEN

geboren te 's-Hertogenbosch op 7 april 1915
overleden te Oosterhout
op 22 april 2000

Hij werd op 7 april 1915 te 's-Hertogenbosch geboren en trad door zijn professie op 21 juni 1934 toe tot de Congregatie van de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Op 22 april 2000 overleed hij in het Pasteur-ziekenhuis te Oosterhout en werd op 28 april daaropvolgend begraven op het kloosterkerkhof in Dongen.

Reeds op zeer jeugdige leeftijd verloor Wim van der Kallen zijn ouders. Geen vader of moeder meer, alleen, het leven nog voor zich, wat zou de toekomst hem brengen? Gelukkig mocht de weesjongen naar het R.K. Weeshuis in Den Bosch, dat geleid werd door de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Hier verbleef hij tot hij, op dertienjarige leeftijd, naar het juvenaat in Dongen ging.

Wim had ervaren wat het betekent weeskind te zijn tijdens de jongensjaren. Na zijn noviciaatsjaren besloot hij definitief te kiezen voor het actieve religieuze leven. Bewust koos hij voor een leven in dienst van mensen die om hulp verlegen zitten. Hij werd orthopedisch schoenmaker. In de jaren van zijn actieve loopbaan waren 'Br. Ewald, de schoenmaker' woorden die bij elkaar hoorden. Hij was een bekwaam vakman. Wat uit zijn handen kwam, mocht het predicaat 'zeer goed' dragen. Daarnaast heeft hij jarenlang als organist de eredienst in de conventen opgeluisterd. Dit deed hij ook in de parochiekerken van Dongen.

Met de ouderdom kwam de hardhorigheid. Zo werd het communiceren met hem moeilijk. Hierdoor en met de handicap van het slecht ter been zijn, geraakte hij allengs in een isolement. Bovendien was hij niet een man van veel woorden. Zijn leven beleefde hij veelal in zwijgen. Zeker de laatste jaren van zijn leven. Schijnbaar ongeïnteresseerd in de ontwikkelingen die zich rondom hem voltrokken, zat hij vaak voor zich uit te staren.

Wie hem beter kende, weet echter beter. Zijn geest zocht naar antwoorden op de werkelijke levensvragen: waar komt de mens vandaan, wat is de zin van het bestaan, wat is de eindbestemming van mijn leven? Tijdens zijn leven is Br. Ewald de weg van Jezus gegaan. Vrij onverwacht, rustig en kalm, ging hij op paaszaterdag van ons heen. De antwoorden op zijn kwellende vragen zijn hem nu duidelijk geworden. Wij hopen en vertrouwen dat hij in het eeuwige paaslicht is opgenomen.